

رابطه محتوای آشکار رؤیا با سبک‌های دلبرستگی: نقش واسطه‌ای حافظه شرح حال

سالومه قاسمی منصف^۱، قیصر ملکی^۲

چکیده

هدف از این پژوهش، پیش‌بینی محتوای آشکار رؤیاها بر اساس سبک‌های دلبرستگی و بررسی نقش میانجی حافظه شرح حال بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران شاغل به تحصیل در مقطع کارشناسی و نیمسال دوم تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ بود. حجم نمونه ۴۳۴ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. تمامی شرکت‌کنندگان پرسشنامه‌های سبک‌های دلبرستگی (هزازن و شیور، ۱۹۷۸)، آزمون حافظه شرح حال (ولیامز و برودبنت، ۱۹۸۶)، محتوای آشکار رؤیا (موسوی‌پور و همکاران، ۱۳۹۴) و پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ (۱۹۹۰) را تکمیل کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با مدل‌یابی معادلات ساختاری انجام شد. نتایج نشان داد که میان محتوای آشکار رؤیاها و سبک‌های دلبرستگی با واسطه حافظه شرح حال رابطه معناداری وجود دارد. علاوه بر این، حافظه شرح حال مثبت و منفی با محتواهای رؤیا با موضوع بازگشت گذشته، کابوس و مرگ و بیماری رابطه معناداری داشت. بر اساس یافته‌ها می‌توان گفت که رؤیاها ریشه در گذشته تحولی فرد داشته که محتوای آن توسط حافظه فرد از رویدادهای شخصی تعدیل می‌شود.

کلید واژه‌ها: حافظه شرح حال؛ محتوای آشکار رؤیا؛ سبک‌های دلبرستگی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

^۱کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار، گرمزار، ایران (نویسنده مسئول)

^۲دانشجوی دکتری روان‌شناسی بالینی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مقدمه

امروزه روان‌شناسان و روان‌پزشکان انتظار ندارند که رؤیاها درباره آینده به ما چیزی بگویند، ولی برخی پژوهشگران رؤیاها را بررسی و تحلیل می‌کنند تا شاید درباره خواب‌بیننده اطلاعات از گستره زندگی و تجارب وی به دست آورند (کرن، آیور، گونچه، انو، پریو و شرد^۱). در همین راستا، در قرون اخیر پژوهشگران و نظریه‌پردازان زیادی بوده‌اند که نسبت به مفاهیم رؤیاها کنجکاوی نشان داده‌اند؛ تا آنجایی که امروزه بررسی و تحلیل رؤیاها، بخش با ارزش و ثابتی از روان‌شناسی تحلیلی را تشکیل می‌دهد. دلیل این امر، مطالعات تحلیل محتوایی است که به‌طور عمده نشان می‌دهد محتوای رؤیا با تجارب و افکار بیداری در ارتباط هستند (بلوچی انارکی و رحیمی، ۱۳۹۴).

از سوی دیگر، چندین نظریه سعی در توضیح عملکرد رؤیا دارند که کارکردهای آن از تسهیل سازگاری هیجانی (دلینز، گیلسون و پیگنوکس^۲، ۲۰۱۴) و ثبت حافظه (کلپال و اسکرد^۳، ۲۰۱۹) تا ادغام و تسلط بر تجربیات زندگی متغیر است (موسی‌پور، گلزاری، دلاور و اسکندری، ۱۳۹۰). از دیدگاه‌های دیگر، رؤیاها راه حل‌های خلاقانه‌ای را برای مشکلات شخصی ایجاد می‌کنند (شمس‌الوعظین و باباخانی، ۱۳۹۷)، یا ایجاد ارتباط‌های جدیدی بین فرآیندهای شناختی و اطلاعات رمزگذاری شده در حافظه شخص را سبب می‌شوند (کرونر، گوج، هانسن، بروویک، اسکرد و استیل^۴، ۲۰۱۳). اخیراً پیشنهاد شده است که خواب دیدن می‌تواند در یادگیری، حافظه و فرآیندهای تنظیم هیجان نیز نقش ایفا کند (دیسلیس و داکلوس^۵، ۲۰۱۳)، و حتی رؤیاها اجازه می‌دهند تا از لحاظ عملکردی مهارت‌های اجتماعی را تمرین کنند (رونسو، تومین و والی^۶، ۲۰۱۵). همچنین رؤیا دیدن می‌تواند قطعات حافظه شرح حال را منعکس کند که از طریق فرآیند ارتباط مضاعف مجدداً با سایر منابع حافظه متصل شده و منجر به ایجاد زمینه‌ای برای تجربه مجدد افکار و هیجان‌هایی می‌شوند که در سطح پایین دسترسی قرار دارند (هارتون و مالینوسکی^۷، ۲۰۱۵).

واری کارکرد رؤیاها، محتواهایی که در آن مشاهده می‌شود از دیرباز مورد توجه بسیاری از پژوهشگران و نظریه‌پردازانی چون فروید و یونگ بوده است. در دیدگاه فروید رؤیاها دارای یک محتوای آشکار (رویدادهای واقعی در رؤیاها و آن چیزی که فرد به عنوان رؤیای خود به خاطر می‌آورد) و یک محتوای نهفته یا پنهان (معنای نمادی این رویدادها یا همان افکار و امیال ناخودآگاه) نیز هستند (فروید، ۱۸۹۹، ترجمه علی مرادیان، ۱۳۹۴) تا جایی که فروید رؤیا را شاهره‌ی بهسوسی ناخودآگاه می‌دانست. یونگ نیز رؤیا را به منزله شیوه خاص برومندی ناهمیاری در سطح هشیاری می‌دانست. از نظر یونگ رؤیاها باری کنونی دارند و مسیرهای آینده زندگی روانی را نیز اعلام می‌کنند. از نظر آدلر نیز هدف اساسی رؤیاها عبارت است از کمک به فرد برای حل مشکلات حاضر. رؤیا نشانه‌ای از سبک زندگی و بازتابی از شخصیت آدمی و از این‌رو منحصر به خود فرد است (کرون و پروین^۸، ۲۰۱۵).

با توجه به مطالب مذکور، می‌توان گفت شاید بخش عمده‌ای از محتواهای رؤیاها و یا تجارب خواب محصول رخدادهای زمان بیداری هستند؛ اما نکته اصلی آن جاست که احتمال می‌رود تجارب گذشته دور و نزدیک نیز در محتواهای رؤیاها اثر داشته باشد. لذا احتمال

1 Kern, Auer, Gutsche, Otto, Preu & Schredl

2 Deliens, Gilson & Peigneux

3 Klepel & Schredl

4 Kröner, Gosch, Hansen, Borowik, Schredl & Steil

5 Desseilles & Duclos

6 Revonsuo, Tuominen & Valli

7 Horton & Malinowski

8 Cervone & Pervin

می‌رود سبک دلبستگی به عنوان تجربه‌ای دور کماکان در رؤیا و کیفیت آن مؤثر باشد. در همین راستا، دیده شده است که محرومیت از مادر (جدایی طولانی مدت نوزاد از مادر) با اختلال و کاهش خواب REM در مرحله نالمیدی (اعتراض و نالمیدی) از روند جدایی در نظریه بالبی همراه است (کروچ، ویلهلم، دیکلمن و برن^۱، ۲۰۱۳). در مطالعه‌ای بر گروهی از داوطلبان دانشجویی دانشگاه، نشان داده شد که شرکت‌کنندگانی که در مقیاس دلبستگی نایمن طبقه‌بندی شده‌اند، به احتمال زیاد، فقط یک رؤیا را گزارش می‌کردند و عنوان می‌داشتند که غالباً رؤیایی را با شدت عاطفی بالا مشاهده می‌کنند. در مقابل، شرکت‌کنندگانی که در مقیاس دلبستگی نایمن نمره کمی کسب کردند به احتمال زیاد بیشتر از یک رؤیا را گزارش می‌دهند و تمایل داشتند رؤیاهایی با میانگین بیشتر کلمات در هر رؤیا را بیان کنند، در حالی که یادآوری رؤیا برای افراد با دلبستگی اجتنابی کمترین و برای افراد با دلبستگی آشفته بالاترین میزان بود. این داده‌ها بیان می‌دارند که رؤیاهای با دلبستگی ارتباط متقابل دارند (کنسلو، هارت و لوین^۲، ۲۰۱۳).

از سوی دیگر، احتمال می‌رود تجربه‌های فعلی و خاطرات نه چندان دور سبب تأثیر بر محتواهای رؤیاهای شود. لذا همان‌گونه که در ابتدا گفته شد، حافظه شرح حال می‌تواند چنین اثری داشته باشد (هارتون و مالینوسکی، ۲۰۱۵). مطالعات اولیه حافظه شرح حال در چارچوب کلی مدل‌های شبکه‌ای حافظه صورت گرفته است. این مدل‌ها بیان می‌کنند که هیجان‌ها به عنوان بخشی از یک شبکه تداعی کلی تر در حافظه بازنمایی می‌شوند. بر این اساس، محتواهای حافظه شرح حال تا حد زیادی تحت تأثیر تجارب هیجانی فرد است (میلز^۳، ۲۰۱۸). از آنجایی که دلبستگی اثر معناداری بر نحوه پردازش و بازشناختی هیجان دارد (میکولینسرا و شیور^۴، ۲۰۱۹)، این احتمال مطرح است که کیفیت دلبستگی افراد به عنوان مبنایی محکم برای شکل‌گیری و تحول هیجان بر الگوی حافظه شرح حال آنان اثر بگذارد. علاوه بر این، دلبستگی اینم با نحوه یادآوری خاطرات دوران قبلی زندگی ارتباطی تنگاتگ دارد (باریانت و بالی^۵، ۲۰۱۸)، بدین گونه که افراد اینم خاطرات خود با چهره دلبستگی را به طریقی روشن، منسجم و همراه با محتواهای هیجانی مثبت و منفی یادآوری می‌کنند، این در حالی است که افراد نایمن معمولاً تجارب مربوط به روابط نزدیک خود را به گونه‌ای سازمان نایافته، تحریف شده و نامنسجم یادآوری کرده و به طور کلی در ذکر خاطرات مربوط به روابط نزدیک ضعیفتر عمل می‌کنند (واترز، رویز و روتنمن^۶، ۲۰۱۷).

از مطالب فوق می‌توان چنین برداشت کرد که حافظه شرح حال با دلبستگی ارتباطی دوسریه دارند و رابطه دلبستگی با محتواهای آشکار رؤیاهای پیش از این دیده شده است. همچنین از دیرباز به اثر رویدادهای روزمره در محتواهای رؤیا اشاره شده است؛ لذا احتمال می‌رود که حافظه شرح حال به عنوان میانجی در رابطه میان سبک دلبستگی و محتواهای آشکار رؤیاهای قرار دارد. لذا با توجه به عدم وجود پیشینه‌ای تحقیقی دال بر فرضیه مذکور، سؤال پژوهش حاضر این است که آیا حافظه شرح حال را می‌توان به عنوان میانجی در ارتباط سبک دلبستگی و محتواهای آشکار رؤیا در نظر گرفت؟

1 Groch, Wilhelm, Diekelmann & Born

2 Contelmo, Hart & Levine

3 Mills

4 Mikulincer & Shaver

5 Bryant & Bali

6 Waters, Ruiz & Roisman

روش پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع پژوهش‌های بنیادین و به لحاظ روش، از نوع پژوهش‌های توصیفی و همبستگی و از نوع مدل-یابی معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان کارشناسی دانشگاه تهران می‌باشد که در نیمسال دوم سال تحصیلی ۹۸-۹۹ در دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی مشغول به تحصیل بوده‌اند. تعداد کل دانشجویان حدود ۲۰۰۰ نفر بودند. در پژوهش حاضر، نمونه‌گیری تصادفی و به روش خوش‌ای چندگانه (با توجه به اخذ لیست کلیه رشته‌ها از آموزش دانشکده) انتخاب شدند. با توجه به تعداد کل دانشجویان و نیز جدول کرجی و مورگان، تعداد ۴۰۰ دانشجو مکفی به نظر می‌رسید که با در نظر گرفتن احتمال وجود پرسشنامه‌های با ملاک‌های خروج، ۴۵۰ پرسشنامه توزیع گردید که در پایان ۴۳۴ پرسشنامه تکمیل شد. لازم به ذکر است که شرکت‌کنندگان باید از دانشجویان کارشناسی باشند و آنچه که سبب خروج آنان از پژوهش می‌شود، وجود نقایص و اختلال‌های حسی دخیل در روند پژوهش مانند نایبینایی است. وجود افسردگی و اضطراب مورد تشخیص در پرسشنامه سلامت روان (GHQ-28) دیگر ملاک خروج است که کسب نمره بالای ۱۴ در هر یک از ابعاد را شامل می‌شود. علاوه بر این، نقص در تکمیل پرسشنامه‌های ارائه شده (عدم پاسخ‌گویی به سه سؤال و یا کسب نمره‌ای با ۳ انحراف معیار در هر پرسشنامه) سبب حذف فرد از نمونه می‌شود.

ابزار پژوهش

پرسشنامه سبک‌های دلبستگی: این پرسشنامه در سال ۱۹۷۸ توسط هازان و شیور ساخته شده است. این پرسشنامه شامل دو بخش است که بخش اول، ۱۵ سوال در لیکرت پنج گزینه‌ای را دربرمی‌گیرد که سبک‌های دلبستگی ایمن و نایمین (اجتنابی و دوسوگرا) را می‌سنجد. همچنین بخش دوم سه پاراگراف شامل سه پاراگراف میزان راحتی، نزدیکی و صمیمیت فرد با افراد مهم در زندگی‌اش را توصیف می‌کند. لازم به ذکر است که در پژوهش حاضر تنها از بخش اول استفاده شده است تا به کارگیری ابزار تسهیل شود. همچنین باید افزود که توصیف‌های فوق بر پایه تعمیم توصیف‌های اینزورث (1974) از طبقه‌بندی دلبستگی نوزادان و تطبیق آن با روابط بزرگسالان تهیه شده است. هر توصیف منعکس‌کننده یکی از سبک‌های دلبستگی است. توصیف نخست سبک دلبستگی ایمن، توصیف دوم و سوم سبک دلبستگی نایمین را نشان می‌دهد. مطالعات متعدد شواهدی دال بر روایی و پایایی مناسب این آزمون (حدود ۰/۷۱) ارائه کرده‌اند (هازان و شیور^۱، ۱۹۸۷). مظاہری (۱۳۷۹) ویژگی‌های روان‌سنگی نسخه فارسی این پرسشنامه را قابل قبول و بیش از ۰/۷۵ گزارش کرده است.

آزمون حافظه شرح حال^۲: آزمونی برای بررسی حافظه شرح حال رویدادی می‌باشد که برای اولین بار توسط ویلیامز و بروبدنت^۳ (۱۹۸۶) به کار برده می‌شود. این روش شامل ارائه نشانه لغت‌های دارای بار هیجانی متفاوت می‌باشد. از شرکت‌کنندگان خواسته می‌شود که به هر لغت، با رویدادی (خاطره‌ای) که به واسطه لغت یادآوری می‌شود، پاسخ دهند. رویداد یادآوری شده می‌تواند مهم

1 Hazan & Shaver

2 Autobiographical Memory Test (AMT)

3 Williams & Broadbent

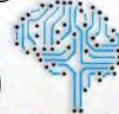

یا کم اهمیت، مربوط به دوران گذشته یا اخیر باشد، اما باید یک رویداد اختصاصی باشد. چیزی که در یک زمان و مکان خاص رخداده و دارای یک مدت زمان محدود (یک روز یا کمتر) است. در این مطالعه از نسخه فارسی آزمون مورد نظر (مرادی و همکاران، ۱۳۸۸) استفاده شد که روانی و پایابی را بالای ۰/۸۳ گزارش کرده‌اند. زمان لازم برای ارائه پاسخ، ۳۰ ثانیه در نظر گرفته شد. عدم پاسخ‌دهی در زمان مقرر به عنوان «حذف» نمره‌گذاری می‌گردد. اگر پاسخ‌ها معیار اختصاصی بودن را تأمین کنند، به عنوان «اختصاصی» کدگذاری می‌شوند و یک نمره مثبت دریافت می‌کنند و در غیر این صورت به عنوان «غیراختصاصی» یا بیش‌کلی و بدون نمره کدگذاری می‌شوند.

محتوای آشکار رؤیا^۱: این پرسشنامه توسط موسوی‌پور، رفیعی و غریبی (۱۳۹۴) در دانشجویان دانشگاه اراک ساخته شده است. این پرسشنامه شامل ۲۲ گویه است که با لیکرت پنج‌تایی نمره‌گذاری می‌شود. اعتبار پرسشنامه با استفاده از تحلیل عوامل با روش چرخشی از نوع واریماکس بررسی و بر این اساس طی دو مرحله ۱۰ عامل استخراج گردید که شامل طبیعت، کابوس، ارتباط، مذهبی، حیوانات، مرگ و بیماری، نیازهای فیزیولوژیک، بازگشت به گذشته، رؤیاهای رoshn و آینده است. آن‌ها گزارش کردند که ضرایب الگای عوامل ده‌گانه رضایت‌بخش بود و ضریب پایابی کل پرسشنامه نیز ۰/۹۴ بود.

پرسشنامه سلامت عمومی^۲: وجود افسردگی و اضطراب از ملاک‌های خروج پژوهش حاضر است که کسب نمره بالای ۱۴ در هر یک از ابعاد آن را شامل می‌شود. لذا این پرسشنامه شامل ۲۸ سؤال بوده که توسط گلدبگ تألیف گردیده است. سؤال‌های این پرسشنامه به بررسی وضعیت سلامتی فرد در یک ماه اخیر می‌پردازد و شامل نشانه‌هایی مانند افکار و احساسات نابهنجار و جنبه‌هایی از رفتار قابل مشاهده است که بر موقعیت اینجا و اکنون تأکید دارد. این پرسشنامه چهار مقیاس فرعی دارد که هر کدام آن‌ها دارای ۷ سؤال است که عبارتند از: نشانه‌های جسمانی، نشانه‌های اضطرابی و عملکرد اجتماعی و نشانه‌های افسردگی. برای نمره‌گذاری پرسشنامه از روش لیکرت استفاده شده و نمره هر یک از مقیاس‌های چهارگانه آن نیز از صفر تا ۲۱ متغیر است. در بررسی گلدبگ و ویلیامز اعتبار تصنیفی برای کل پرسشنامه را ۰/۹۵ گزارش کردند و ثبات درونی با روش الگای کرونباخ ۰/۹۳ بود. نمره‌گذاری پرسشنامه توسعه تقوی در دانشگاه شیراز ترجمه و انطباق یافته و اعتبار و روایی آن مورد بررسی قرار گرفته است. ضریب اعتبار و روایی مقیاس‌های چهارگانه این پرسشنامه به ترتیب عبارتند از: نشانه‌های جسمانی (۰/۶۰ و ۰/۷۶)، اضطراب (۰/۶۷ و ۰/۸۴)، نارسایی در کارکرد اجتماعی (۰/۵۷ و ۰/۶۱)، افسردگی (۰/۵۸ و ۰/۶۱) و کل پرسشنامه ۰/۵۵ و ۰/۹۳ می‌باشد (نوری و همکاران، ۱۳۹۳).

روش اجرا: پس از جمع‌آوری دادها، تلخیص و تحلیل استنباطی داده‌ها انجام گرفت. روش آماری مورد استفاده جهت تحلیل داده‌ها در بخش آمار توصیفی فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار، کجی، کشیدگی، نمودار، جهت بررسی پرسشنامه‌ها از ضریب الگای کرونباخ، جهت بررسی نرمال بودن داده از آزمون کولموگراف – اسمایرنوف و در بخش آمار استنباطی از آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون (با استفاده از نرم افزار SPSS 20) و مدل‌یابی معادلات ساختاری (با استفاده از نرم افزار آماری LISREL استفاده شد).

یافته‌ها

در پژوهش حاضر ۴۳۴ نفر شرکت داشتند که از این تعداد ۲۷۴ (۶۳/۱۳ درصد) نفر زن و ۱۶۰ (۳۶/۸۶ درصد) نفر مرد بودند که میانگین سنی کل نمونه برابر با ۲۲/۶۷ سال و انحراف معیار آن‌ها ۳/۴۹ و میانگین به تفکیک جنسیت به ترتیب برابر با ۲۲/۱۸ و ۲۳/۴۴ سال بود. دیگر اطلاعات توصیفی در جدول یک ارائه شده است:

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

Sig	K-S	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه	متغیر
۰/۵۵	۰/۷۹۱	۱۰/۵۱	۱۹/۱۲	ایمن	سبک دلستگی
۰/۷۰	۰/۷۰۶	۸/۸۲	۳۹/۵۱	ناایمن	
۰/۳۲	۰/۹۵۴	۱/۸۸	۴/۳۴	ثبت	حافظه شرح حال
۰/۴۴	۰/۸۶۴	۱/۴۵	۳/۹۴	منفی	
۰/۵۲	۰/۸۱۲	۳/۴۴	۳/۱۲	طبیعت	
۰/۵۴	۰/۷۸۴	۳/۵۱	۸/۴۲	کابوس	
۰/۷۱	۰/۷۱۱	۳/۵۵	۷/۷۲	ارتباط	
۰/۴۲	۰/۸۴۵	۳/۴۸	۲/۰۳	مذهبی	
۰/۵۹	۰/۷۹۱	۳/۶۵	۲/۹۱	حیوان	محتوای رؤیا
۰/۷۶	۰/۷۵۵	۳/۶۸	۶/۶۴	مرگ و بیماری	
۰/۷۴	۰/۷۶۰	۳/۶۹	۵/۱۶	نیازهای جسمی	
۰/۳۱	۰/۹۴۵	۲/۲۰	۶/۴۵	بازگشت به گذشته	
۰/۴۳	۰/۸۴۶	۱/۲۸	۲/۷۱	رویای روش	
۰/۵۱	۰/۸۲۱	۱/۸۳	۲/۳۲	آینده	

جدول فوق علاوه بر میانگین و انحراف معیار نشان می‌دهد که داده‌ها از توزیع بهنجاری برخوردار هستند چرا که سطح معناداری برای هر یک از متغیرها در آزمون کلموگروف - اسمیرنوف بالاتر از آلفای پنج درصد است، می‌توان نتیجه گرفت که توزیع داده‌ها نرمال می‌باشد. در همین راستا، از همبستگی پیرسون استفاده شده است که نتایج آن در جدول دو آمده است:

جدول ۲: همبستگی متغیرهای پژوهش

مؤلفه‌ها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
-۱													
۱													
ایمن													
-۲													
۱	-۰/۷۴***												
ناایمن													

-۳

شح ۱ -۰/۴۱** ۰/۶۵**

حال

ثبت

-۴

شح ۱ ۰/۴۷** -۰/۵۱** ۰/۵۵**

حال

منفی

-۵

طبيعت ۱ ۰/۱۳ ۰/۱۲* ۰/۰۸ ۰/۱۲

کابوس

-۶

ارتباط ۱ -۰/۰۴ ۰/۴۷** -۰/۳۴** ۰/۶۳** -۰/۰۹

-۷

مذهبی ۱ ۰/۱۲* -۰/۰۷ ۰/۲۹* ۰/۱۹* ۰/۲۴* ۰/۶۹**

-۸

حيوان ۱ ۰/۲۲* -۰/۱۴* -۰/۰۶ ۰/۱۴ ۰/۱۷* -۰/۰۲۳* ۰/۲۱*

-۹

مرگ و ۱ -۰/۰۸ ۰/۰۱ ۰/۳۹** -۰/۰۳ -۰/۱۳ -۰/۰۴ -۰/۱۱ ۰/۱۴

-۱۰

بيماري ۱ ۰/۲۶* ۰/۱۲* ۰/۰۳ ۰/۴۴** -۰/۰۱ ۰/۶۷** -۰/۳۲** ۰/۶۸** -۰/۲۴*

-۱۱

نيازهای ۱ ۰/۲۱* -۰/۰۲ -۰/۰۴ -۰/۰۲ -۰/۰۱ ۰/۲۱* ۰/۱۷* ۰/۲۳* ۰/۱۵

-۱۲

جسمی ۱ ۰/۱۲* ۰/۱۴* ۰/۱۰* ۰/۰۲ ۰/۲۱* ۰/۱۱ -۰/۰۴ ۰/۸۲** ۰/۶۴** ۰/۸۱** ۰/۲۳*

-۱۳

بازگشت ۱ ۰/۰۱ -۰/۰۱ -۰/۰۳ ۰/۰۷ -۰/۰۱ ۰/۰۳ ۰/۰۱ -۰/۰۱ -۰/۰۴ -۰/۰۲ ۰/۰۱ ۰/۰۵

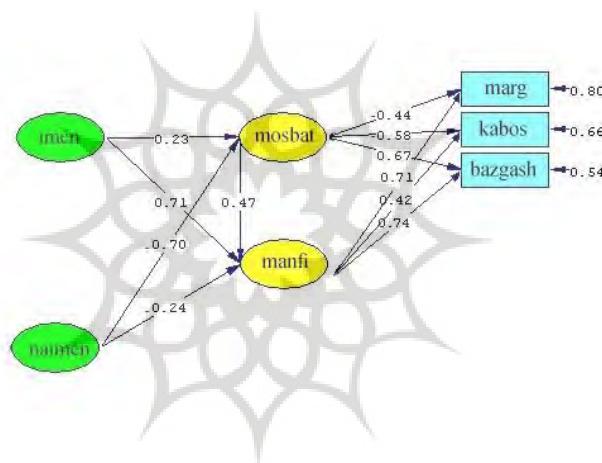
-۱۴

رويای ۰/۰۶ ۰/۰۱ -۰/۰۲ -۰/۰۵ ۰/۰۷ ۰/۰۴ ۰/۰۲ -۰/۰۴ -۰/۰۲ ۰/۰۱ ۰/۰۶ ۰/۰۴ ۰/۶۰**

آينده

جدول فوق نشان می‌دهد که میان متغیرهای پژوهش همبستگی معناداری در سطوح ۱٪ و ۵٪ درصد وجود دارد که بر این اساس می‌توان گفت رابطه معناداری میان ابعاد حافظه شرح حال با سبک‌های دلбستگی وجود دارد ($p < 0.01$)، بدین صورت که هرچه نمره فرد در دلبستگی ایمن بالاتر باشد، نمره بالاتری نیز در حافظه شرح حال مثبت خواهد داشت و هرچه فرد در دلبستگی نایمن نمره بالاتری به دست بیاورد، در حافظه شرح حال منفی نیز بالاتر خواهد بود. همچنین میان برخی از محتواهای رؤیا و حافظه شرح حال مثبت و منفی و نیز سبک‌های دلبستگی رابطه معناداری وجود دارد. مدل به دست آمده از روابط فوق به شکل زیر نشان داده شده است:

شکل ۱: مدل مفهومی روابط متغیرها

جدول سه شاخص‌های برازش مدل را نشان می‌دهد:

جدول ۳: شاخص‌های برازش مدل

NNFI	NFI	CFI	AGFI	GFI	RMR	RMSEA	χ^2/df	df	χ^2
۰/۸۹	۰/۸۹	۰/۹۱	۰/۸۴	۰/۸۷	۰/۰۵۶	۰/۰۱۷	۱/۷۱	۸۴	۱۴۳/۶۱

در یک الگوی ساختاری مطلوب، لازم است خی دو نسبت به درجه آزادی (χ^2/df) کمتر از ۳، ریشه میانگین مجذورات باقیمانده (RMSE) کمتر از ۰/۰۵، شاخص نکویی برازش (GFI) بزرگتر از ۰/۹۵، شاخص برازش تطبیقی (CFI) بزرگتر از ۰/۹، شاخص برازش افزایشی (IFI) بزرگتر از ۰/۹۵ و تقریب ریشه میانگین مجذورات خطأ (RMSEA) کمتر از ۰/۰۸ باشد. همان‌طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود RMR و RMSEA در این مدل به ترتیب ۰/۰۵۶ و ۰/۰۱۷ به دست آمده است. همچنین سایر شاخص‌ها نزدیک به یک هستند که نشان از برازش خوب الگو است. بر این اساس، نتایج مربوط به شاخص‌های برازش بیان گر

برازش قابل قبول مدل با داده‌های پژوهش حاضر است. در نتیجه می‌توان گفت که فرضیه اصلی پژوهش مبنی بر میانجی‌گری حافظه شرح حال بین محتواهای رؤیا و سبک دلستگی تأیید می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی رابطه سبک دلستگی و محتواهای رؤیاها با نقش میانجی حافظه شرح حال در دانشجویان کارشناسی انجام شد که در همین راستا، ۴۳۴ دانشجو به روش تصادفی انتخاب شدند و داده‌های به دست آمده از تکمیل پرسشنامه‌های مرتبط با متغیرهای پژوهش با روش‌های آماری متناسب تحلیل شد. به طور کلی، بین سبک دلستگی و محتواهای رؤیاها رابطه معنادار و مشتبی وجود دارد و حافظه شرح حال می‌تواند به عنوان متغیر میانجی ارتباط میان آن دو متغیر را تبیین نماید. علاوه بر این، هر دو بعد حافظه شرح حال با برخی از محتواهای رؤیا شامل کابوس، مرگ و بیماری و بازگشت به گذشته رابطه معنادار مشاهده می‌شود. یافته‌های فوق با پیشینه مذکور همسو است.

ارتباط معکوس میان دلستگی نایمن و عملکرد ضعیف حافظه شرح حال را می‌توان ناشی از رویکرد تدافعی افراد دانست. مطابق با نظر بالبی، ارزیابی کودک از رخدادهای تنیدگی زا متأثر از انتظارات او پیرامون در دسترس بودن چهره دلسته یا به تعبیر بالبی الگوهای کاری درونی می‌باشد. این الگوهای کاری بر تعاملات پیشین فرد با والدین بنا نهاده می‌شود و می‌توان آن را بازنمایی دقیقی از تجارب فرد در نظر داشت (نوواک، توقل و بلیندر^۱، ۲۰۱۹). در واقع انتظارات ما از میزان در دسترس بودن و پاسخگو بودن چهره دلستگی تعیین‌کننده‌ی کیفیت الگوهای درونی خواهد بود. چنین انتظاراتی تغییردهنده‌ی ارزیابی‌های فرد از خاطرات پیشین است (کائو، مادور، وانگ و اسکاکتر^۲، ۲۰۱۸). بر این اساس، تعریف فرد از خود و دیگری متأثر از محتواهای الگوهای دلستگی است و می‌توان نتیجه گرفت که تجارب دلستگی منجر به گزینشی شدن حافظه شرح حال می‌شوند. بدین صورت که برخورداری از سبک دلستگی ایمن منجر به گرایش باز و انعطاف‌پذیر و یادآوری تمام خاطرات (چه مشتب و چه منفی) می‌گردد. در حالی که سبک دلستگی نایمن با سرکوب‌گری تجارب مرتبط به دلستگی، با محدودیت در یادآوری اختصاصی رویدادها همراه خواهد بود.

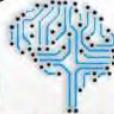
از سوی دیگر، در پژوهش حاضر دیده شد که هر دو سبک دلستگی با محتواهایی رابطه دارد که مربوط کابوس، مرگ - بیماری و بازگشت به گذشته است. از سوی دیگر، رابطه حافظه شرح حال مشتب با محتواهای مرگ - بیماری و کابوس و رابطه مشتبه با بازگشت به گذشته منفی می‌باشد. همچنین رابطه حافظه شرح حال منفی با محتواهای مرگ - بیماری، کابوس و بازگشت به گذشته مشتب است. در همین راستا بیان شده است که نظریه دلستگی قائل به ارتباطی منطقی و دوسویه بین سبک‌های دلستگی و توانایی پردازش شناختی است (سندر، هوروانس، بودیز و تگ^۳، ۲۰۱۸). به عبارت دیگر، سبک دلستگی می‌تواند پردازش اطلاعات فرد را تحت تأثیر قرار دهد و سبب شود حافظه ایجاد شده، متأثر از سبکی که با دیگران ارتباط دارد، بیشتر از سایر خاطرات ذخیره و یادآوری شود (باریانت و بالی، ۲۰۱۸). همچنین رفتارهای دلستگی سبب فعل شدن سیستم‌های مغزی و عصبی - هورمونی می‌شود که در سیستم‌های شناختی نقش دارند (هارت^۴، ۲۰۱۸). در نتیجه می‌توان بیان داشت که حافظه شرح حال تحت تأثیر

1 Novac, Tuttle & Blinder

2 Cao, Madore, Wang & Schacter

3 Sándor, Horváth, Bódizs & Thege

4 Hart

سبک دلستگی قرار دارد و بر کمیت و کیفیت آن اثرگذار است. همچنین باید افزود که طبق پژوهش‌ها محتوای رؤیاها از رویدادهای تجربه شده (حافظه شرح حال) اثر می‌پذیرد که طبق آن‌چه گفته شد اثرگذاری مذکور خود تحت اثر سبک دلستگی است. در همین راستا کروج و همکاران (۲۰۱۳^۲) نیز بر این موضوع تأکید نمودند که رؤیاها تحت تأثیر روابط هیجانی هنگام بیداری و شرایط سازگاری قبل از خواب قرار دارند. احتمال دیگر این است که خواب رفتارهای روزانه را از طریق فعال‌سازی و پردازش مضماین مربوط به دلستگی محتوای رؤیا را شکل می‌دهد (کنسلو و همکاران، ۲۰۱۳^۱). برای مثال، در تحلیل محتوای رؤیا افراد روان‌نじور، اضطراب، نگرانی، ترس، حالات عصبی و وحشت‌زدگی وجود دارد که طی روز تجربه شده است (اسکرد و گوریتز^۱، ۲۰۱۷). همچنین میکولینسز، شیبور و آویهو^۲ (۲۰۱۱) بیان کردند که افرادی با دلستگی نایمن تمایل داشتند که خود و دیگران را در رؤیاها نسبتاً منفی نشان دهند؛ یعنی مطابق با مدل‌های رفتاری خود در زمان بیداری.

اما یافته اصلی پژوهش را می‌توان این‌گونه عنوان داشت که رؤیاها معمولاً تصویری از وضعیت مطلوب دلستگی را نشان می‌دهند (هارت، ۲۰۱۸). همچنین محتوای خواب افراد با هر نوع دلستگی آرمان‌های آن‌ها در روابط و زندگی را به نمایش می‌گذارد و تکرار احساس‌های منفی و ناخوشایند تجربه شده در طول زندگی و به ویژه زمان اخیر آن را تشید می‌کند. به عبارت دیگر، افکار و هیجان‌های منفی در افراد با دلستگی خاص خود در رؤیا جبران می‌شود (لافرنیر، لورتی-لوسیر، دیل، رایدراکس و دی‌کونینک^۳، ۲۰۱۸). همچنین ممکن است افراد احساس‌ها و هیجان‌های خود را در غالب خاطراتی کوتاه که در حافظه شرح حال سنجیده می‌شوند، بیان نکنند اما دیده می‌شود که همین خاطرات مثبت و منفی اختصاصی در ذهن فرد باقی مانده و اثر دلستگی بر محتوای رؤیا را تشید می‌کنند. بنابراین می‌توان این‌گونه نتیجه گرفت که رؤیاها در خدمت برآورده کردن و جبران تجربه‌های هیجانی و دلستگی هستند که متأثر از حافظه شرح حال مجال ابراز و بروز می‌یابند.

اما هر پژوهشی با توجه به امکانات و موقعیتی که در آن به اجرا درآمده است دارای محدودیت‌هایی است که تعمیم‌پذیری آن را به جامعه با مشکلاتی همراه می‌سازد. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به مشارکت بیشتر زنان در این پژوهش اشاره کرد که تعمیم نتایج را به توجه به تفاوت‌های بین جنسیت‌ها به محدودیت مواجه می‌کند. همچنین اجرای پژوهش در دوره بروز کرونا شاید محتوای رؤیاها را تحت تأثیر قرار داده باشد. در پایان پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آتی نمونه‌ی جامع‌تری از تمامی سنین مورد مطالعه قرار دهند و از هر دو جنس در نمونه‌ی پژوهشی استفاده گردد و علاوه بر این دوره‌ی متواال ثبت محتوای رؤیاها می‌تواند اطلاعات بیشتری در خصوص اهداف پژوهش حاضر فراهم کند. همچنین پیشنهاد می‌شود که به کارگیری محتوای رؤیاها با توجه به سبک دلستگی افراد برای روان‌شناسان در حیطه درمان‌های روان‌شناختی می‌تواند اطلاعات صحیح‌تری را فراهم آورد.

منابع

1 Schredl & Göritz

2 Mikulincer, Shaver & Avihou-Kanza

3 Lafrenière, Lortie-Lussier, Dale, Robidoux & De Koninck

بلوچی انارکی، محمد؛ رحیمی، صادق. (۱۳۹۴). اختلالات خواب و رویا: جنبه‌های روانشناسی و پاتوفیزیولوژی. علوم اعصاب شفایی خاتم، ۳(۴): ۱۱۱-۹۹.

شمس‌الاعظین، ریحانه؛ و باباخانی، نرگس. (۱۳۹۷). تأثیر آموزش تحلیل رؤیا (مبتنی بر نظریه‌های تلفیقی رؤیاپژوهی) بر میزان استرس ادراک شده و توانایی حل مسئله زنان جوان. *اندیشه و رفتار در روان‌شناسی بالینی (اندیشه و رفتار)* (روان‌شناسی کاربردی). ۱۲(۴۹): ۲۶-۱۷.

فروید، زیگموند. (۱۸۹۹). *رؤیا*. ترجمه علی مرادیان، شاهرخ. (۱۳۹۴). تهران: انتشارات هاشمی مرادی، علیرضا؛ پرهون، هادی؛ میرآقایی، محمدعلی؛ ارزانی، نسیم؛ حاتم‌خانی، سجاد (۱۳۹۳). حافظه شرح حال و کارکردهای اجرایی در افراد HIV مثبت و خانواده این بیماران. *پژوهش‌های کاربردی روان‌شناسی*. ۱(۵): ۷۳-۸۹.

ظاهری، محمدعلی. (۱۳۷۹). نقش دلبستگی بزرگسالان در کنشوری ازدواج. *مجله روان‌شناسی*، ۱۵(۵): ۲۵-۴۵.

موسوی‌پور، سعید؛ رفیعی، محمد؛ و غربی‌فرزانه. (۱۳۹۴). ساخت و تعیین ساختار عاملی و پایایی پرسشنامه تحلیل محتوای آشکار رؤیای دانشجویان دانشگاه اراک (MDQ.AU). *مطالعات روان‌شناسی بالینی*. ۵(۲۰): ۲۵-۵۴.

موسوی‌پور، سعید؛ گلزاری، محمود؛ دلاور، علی؛ و اسکندری، حسین. (۱۳۹۰). رابطه بین روایت از رؤیا و مؤلفه‌های تجارب خواب با ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان. *مطالعات روان‌شناسی بالینی*. ۱(۲): ۶۷-۹۱.

نوری، رضا؛ فتحی آشتیانی، علی؛ احمدی، خدابخش؛ غلامعلی لواسانی، مسعود. (۱۳۹۳). وضعیت سلامت عمومی و روانی سربازان در دوره آموزش رزم مقدماتی. *فصلنامه روانشناسی نظامی*. ۵(۱۸): ۵-۱۴.

Bryant, R. A., & Bali, A. (2018). Activating attachment representations impact how we retrieve autobiographical memories. *Memory*, 26(4), 462-467.

Cao, X., Madore, K. P., Wang, D., & Schacter, D. L. (2018). Remembering the past and imagining the future: attachment effects on production of episodic details in close relationships. *Memory*, 26(8), 1140-1150.

Cervone, D., & Pervin, L. A. (2015). *Personality: Theory and research*. John Wiley & Sons.

Contelmo, G., Hart, J., & Levine, E. H. (2013). Dream orientation as a function of hyperactivating and deactivating attachment strategies. *Self and Identity*, 12(4), 357-369.

Deliens, G., Gilson, M., & Peigneux, P. (2014). Sleep and the processing of emotions. *Experimental brain research*, 232(5), 1403-1414.

Desseilles, M., & Duclos, C. (2013). Dream and emotion regulation: insight from the ancient art of memory. *Behavioral and Brain Sciences*, 36(6), 614.

Groch, S., Wilhelm, I., Diekelmann, S., & Born, J. (2013). The role of REM sleep in the processing of emotional memories: evidence from behavior and event-related potentials. *Neurobiology of learning and memory*, 99, 1-9.

Hart, S. (2018). *Brain, attachment, personality: An introduction to neuroaffective development*. Routledge.

Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of personality and social psychology*, 52(3), 511.

- Horton, C. L., & Malinowski, J. E. (2015). Autobiographical memory and hyperassociativity in the dreaming brain: implications for memory consolidation in sleep. *Frontiers in psychology*, 6, 874.
- Kern, S., Auer, A., Gutsche, M., Otto, A., Preuß, K., & Schredl, M. (2014). Relation between waking politic, music and sports related tasks and dream content in students of politics and psychology students. *International Journal of Dream Research*, 80-84.
- Klepel, F., & Schredl, M. (2019). Correlation of task-related dream content with memory performance of a film task—A pilot study. *International Journal of Dream Research*, 112-118.
- Kröner, T., Gosch, S., Hansen, K., Borowik, B., Schredl, M., & Steil, R. (2013). The effects of suppressing intrusive thoughts on dream content, dream distress and psychological parameters. *Journal of Sleep Research*, 22(5), 600-604.
- Lafrenière, A., Lortie-Lussier, M., Dale, A., Robidoux, R., & De Koninck, J. (2018). Autobiographical memory sources of threats in dreams. *Consciousness and cognition*, 58, 124-135.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2019). Attachment orientations and emotion regulation. *Current Opinion in Psychology*, 25, 6-10.
- Mikulincer, M., Agam, T., & Shaver, P. R. (2019). A secure base for mindful dreaming: dispositional and contextually variable attachment security and the experiential quality of dreams. *Attachment & human development*, 1-21.
- Mikulincer, M., Shaver, P. R., & Avihou-Kanza, N. (2011). Individual differences in adult attachment are systematically related to dream narratives. *Attachment & human development*, 13(2), 105-123.
- Mills, M. A. (2018). *Narrative identity and dementia: A study of autobiographical memories and emotions*. Routledge.
- Novac, A., Tuttle, M. C., & Blinder, B. J. (2019). Identity Narrative and Its Role in Biological Survival: Implications for Child and Adolescent Psychotherapy. *Journal of Infant, Child, and Adolescent Psychotherapy*, 18(2), 155-184.
- Revonsuo, A., Tuominen, J., & Valli, K. (2015). *The simulation theories of dreaming: how to make theoretical progress in dream science*. Open MIND. Frankfurt am Main: MIND Group.
- Sándor, P., Horváth, K., Bódizs, R., & Thege, B. K. (2018). Attachment and dream emotions: The mediating role of trait anxiety and depression. *Current Psychology*, 1-10.
- Schredl, M., & Göritz, A. S. (2017). Dream recall frequency, attitude toward dreams, and the Big Five personality factors. *Dreaming*, 27(1), 49.
- Waters, T. E., Ruiz, S. K., & Roisman, G. I. (2017). Origins of secure base script knowledge and the developmental construction of attachment representations. *Child Development*, 88(1), 198-209.
- Williams, J. M., & Broadbent, K. (1986). Autobiographical memory in suicide attempters. *Journal of abnormal psychology*, 95(2), 144.

فصلنامه ایده های نوین

روانشناسی

دوره ۵، شماره ۹، تابستان سال ۹۹

Manifest Dream Content and Attachment style: Mediating Role of Autobiographical Memory

Saloomeh Ghasemi Monsef¹, Gheysar Maleki²

Abstract

This study aimed to predict manifest dream content by attachment style with respect to mediating role of autobiographical memory. The statistical population included all bachelor students in the faculty of psychology and educational sciences of Tehran University who studied in the second semester of the academic year 2019-2020, 434 people were randomly selected from this population. All participants completed the Attachment Styles Questionnaire (Hazan and Shivar, 1978), Autobiographical Memory Test (Williams & Broadbent, 1986), Manifest Dream Content (Mousavipoor et al., 2015), and the Goldberg General Health Questionnaire (1990). Data were analyzed by structural equations modeling. Results showed a significant relationship between manifest dream content and attachment style mediated by autobiographical memory. In addition, positive and negative biographical memory had a significant relationship with dream content on the past recurrence, nightmares, death, and illness. Based on the findings, it can be concluded that dreams rooted in the developmental history and its content is mediated by the autobiographical memory.

Keywords: Autobiographical memory, Manifest dream content, Attachment styles.

ژوئن کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

¹ MA in psychology, department of psychology, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.
saloomeh_monsef@yahoo.com

² Ph.D. student, department of psychology, Shahid Beheshti University